

[Ib Thyregod.]

positionsret over en række ejendomme, f. eks. alle socialt boligbyggeris ejendomme i København, og herudover har dispositionsret over visse lejligheder i privat opførte ejendomme, nemlig i det omfang der er givet kommunegaranti og en sådan dispositionsret er blevet betinget. Der er altså tale om, at der er andre lejligheder end disse 1.000 lejligheder, som kan stilles til disposition for de saneringsramte.

En forhøjelse fra 12.000 til 18.000 lejligheder kan i hvert tilfælde slet ikke motiveres med saneringen. Men det er i øvrigt klart, at hvis der viser sig større behov for erstatningslejligheder i forbindelse med saneringen, ja, så er vi villige til at se på tallet 1.000 lejligheder, hvilket jeg også tidligere har fremhævet i den boligpolitiske diskussion. Det var spørgsmålet om saneringen og stigningen i byggeriet.

Det er klart, at den stigning, der er sket i byggeriet, og den udvikling, som vi i det hele taget har været inde i, har medført en øget obligationsudstedelse. Endvidere er der jo sket en udvikling internationalt, som jeg ikke her behøver at komme nærmere ind på, der har medført den diskontoforhøjelse, som har haft de virkninger, som har været omtalt. Men når hr. Kaj Andresen i den forbindelse nævner en bestemt stigning — jeg forstod, at der for visse ejendomme inden for det sociale boligbyggeri blev nævnt en stigning fra 118 kr. til ca. 140 kr. — så må det jo huskes, at denne stigning ikke er en reel stigning for de ejendomme, som omfattes af rentesikringen, hvilket jo er tilfældet netop for de ejendomme, som opføres inden for de sociale boligselskabers område. Her er stillingen netop den, at disse ejendomme får denne rentebegunstigelse, og det medfører, at de bliver bedre stillet end f. eks. private bygherrer, som fuldt ud må bære det tab, som fremkommer gennem renteutvikling og kurstab. Det tab, som lides i forbindelse med renteutvikling og kurstab, er altså et tab, der i første række lides af de private bygherrer, det kan være parcelhuse, og det kan være private udlejningsejendomme, men ikke af de sociale boligselskaber i kraft af den særlige rentesikringsordning.

Endelig bør det nævnes, at den stadig stigende obligationsudstedelse, netop

har sin begrundelse i det stigende boligbyggeri. Det er jo dette, der har givet anledning til, at Kurt Hansen-udvalget blev nedsat, og at man på grundlag af den betænkning, som forelå for 2 dage siden, har diskuteret spørgsmålet om større selvfinansiering inden for byggeriet, spørgsmålet om andre lånegrænser, kortere afviklingstider o. lign. Også denne udvalgsbetænkning og de udtalelser, der blev fremsat fra regeringspartierne side i forbindelse med Kurt Hansen-udvalgets betænkning, blev angrebet af hr. Kaj Andresen som udtryk for en negativ boligpolitik.

For boligbyggeriet som helhed er det imidlertid af betydning, at man får obligationsudstedelsen bragt inden for sådanne rammer, at der er mulighed for, at dette obligationsmateriale kan optages og aftages. Det er et problem, som har mange sider; det er ikke alene et spørgsmål om de private købere, et spørgsmål om støtte til private købere, eventuelt særlige opsparingsordninger eller andet, men et spørgsmål om i det hele taget at skabe tillid til obligationer med henblik på kursudvikling, måske også ved andre fremgangsmåder, således som man har peget på det i Kurt Hansen-udvalget, spørgsmålet om bankkøb af obligationer o. lign. Alle disse problemer må imidlertid nærmere overvejes, og selve udvalgsbetænkningen må også overvejes nærmere af regeringspartierne med henblik på en lovgivning på dette område. Jeg skal ikke her foregribe noget om, hvad denne udvikling vil komme til at gå ud på, blot nævne, at tendensen er klar efter de udtalelser, som er fremsat fra regeringens side, og også ud fra det kommissorium, som Kurt Hansen-udvalget har fået.

Hr. Kaj Andresen betegnede Kurt Hansen-udvalgets udtalelser som et skud for boven for boligbyggeriet. Jeg mener, det på længere sigt må være rimeligt også over for boligbyggeriet, at man finder frem til sådanne fremgangsmåder med større selvfinansiering, således at man også på den måde kan få obligationskurserne på et mere rimeligt niveau. Det er jo således, at man naturligvis må se disse problemer i sammenhæng; ikke alene obligationskurserne, men en række andre faktorer i samfundet må ses i nøje sammenhæng.

Hertil kommer, at vi i den nuværende